

ELŐFIZETÉS ÁR
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 60 kr.
 Bőrszentelt levelek csak ismert korszakoktól fogadtatnak el.
 Kéziratot nem adhatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilvántartás minden garmondsor díja 20 kr.

Z E M P L É N .

Társadalmi és irodalmi lap.
ZEMPLÉNVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE

(Megjelenik minden vasárnap.)

HÍRDETSÉI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes sor néma 1 kr.
 Asonfelül bélyeg 20 kr.
 Kiemelt újságot s körrettel ellátott hirdetésekért termékek szerint minden 1 centiméter után 3 kr számítottatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetést a „Zemplén” nyomdába küldendők.

Szellemi élet a vidéken.

Általános az a nézet, hogy a kulturális haladás az országban általában azért oly lassu, mert szellemi élet a vidéken vagy semmi sincs, vagy újszólván semmi.

Van ebben a mondásban egy kis igazság.

A tudomány, művészet, irodalom közép-pontja a főváros. Áll ez a mi fővárosunkról sokkal nagyobb mértékben, mint bármely más fővárosról.

Minden nevezetesebb szellemi mozgalom a fővárosból indul ki, s míg a fővárosi otthon, tüzhelyénél élvezi, a vidéki ember csak értesül arról.

Jó színházak, nyilvános könyvtárak, ezernyi látni- és tapasztalható, népszerű, tudományos felolvasások, az országgyűlési tárgyalások eleven mozgalmas képe: ez mindmennyi tényezőjét képezi a fővárosban a szellemi élvezetnek, ennek folytán a haladásnak. Mi vidékiek mindezt nélkülözzük s csak az újságokra vagyunk utalva, melyekből nem ritkán a történet mozzanatoknak nem épen valódi képével ismerkedünk meg.

A főváros polgárságának lépten-nyomon alkalma nyílik a szellemileg nemes szórakozásra; e mellett számos oly részlettel, oly kérdésekkel és tudnivaló dolgokkal ismerkedik meg, amiket oly kellemes módon sem könyvekből, sem újságokból elsajátítani nem lehet.

A mi szellemi élvezetünk, egy-egy hangversenyben tetőzik, mely annál kevésbé elégíthet ki teljesen, mert az is nagy ritkaság s az ily élvezet iránt való érzék e miatt valami nagy mértékben nincs is meg. A színházi élvezeteket, melyeket vándortársulatok nekünk évek óta úgy-ahogy nyújtanak, lehet még ehhez hozzáadni.

Marad még az egyesületi élet, melyen alkalmunk van egymással érintkezni, s a

nyilvános helyeken való rendes összejövetel, melyen vagy szórakoztató játékkal töltjük szabad időnket, vagy újságokat olvasunk, vagy pedig mikor annak épen ideje és alkalma van, politikai eszmecserét folytatunk.

Elfogulatlanul itélve, bizony nagyon szegényes eredmény ez; de hát bármint csűrjük, csavarjuk a dolgot, egyebet sem hozunk ki, s összes szellemi élvezetünk jóformán azokra a multságokra redukálódik, melyek a téli évadokon át az egyik vagy a másik egyesület részéről a jótékonyság érdekében rendeztetnek. S ez nemcsak nálunk van így, hanem hazánk legtöbb vidéki városában, a hol hiába iparkodnak utjást vágni annak a szellemi meddőségnek, mely teljesen lehetetlenné teszi, hogy a vidéken is, legalább a vidék nagyobb, intelligens elemekkel bíró városaiban életerős szellemi középpontok keletkezzenek.

Már próbálgatták, megkísérelték; nem igen sikerült, vagy egészen más lett belőle, mint amit szándékoztak. Van egy pár város ugyan hazánkban, ahol vagy régészeti vagy történelmi társulat van; van város, ahol muzeum létezik, s talán itt-ott a nagyobb közönségben is mutatkozik némi érdeklődés az ily szellemi mozgalom iránt; de oly város, amely mozgalmas szellemi életével centrumát képezné egy nagyobb vidéknek s újszólván értelmi bélyegét sütné erre, kevés van, vagy talán nincs is. S így megmaradnak ezek a városok mind a szó szorosabb értelmében vett provinciának, szűk látókörral, kevés életrevalósággal s kicsinyes felfogással a köznapi gondok és bajok közepette.

A törekvés mindig eredménytelen is fog maradni, amíg egyoldalú lesz, s az összeszere hivatott tényezők egyetértőleg nem működnek közre. Mert a baj oka csak részben fekszik külső körülményekben, inkább a vidéki társadalmak egy nagy hibájában.

— Mikor megmondták a birtokra adott összeget, ott is azt monda: egy hó mulva kifizeti.
 — Hogy miből fizeti e roppant összeget, senki csak ő tudá.

A kis város, Szt.-Miklós, látta rémitő szörnyűkódással a két öregebb Fekete örült tetteit, s kíváncsian várta, vajjon a harmadik miféle bolondot csinál, mert hogy csinál, oly bizonyos, mint bizonyos, hogy a másik kettő már tulesett a bolond dolgokon s kipottyant birtokából.

— Az ördög vesződik tovább ezzel a birtokkal, monda István egy napon.

Pedig ő vesződhett volna vele, hanem ő vele vesződött az ördög.

Meg is szabadult birtokától nem sokára, mert megszabadulni ilyentől millőszerte könnyebb, mint hozzá szabadulni birtokosnak ismét.

— De rengeteg sok pénze lehet most tekintetes uram, kérdé egy jómódu apró dzsentri tőle a vendégében.

— Tudja, monda neki hetvenkedve István, ha kanállal enném az aranyat, ezüstöt, aztán ötven évig enném, még sem tudnám megenni.

A hallgató akkorát szörnyűkódott a hallott mondaton, mert elhitte, hogy beleizzadt.

— Rettentő? . . .

— Pedig eliheti.

Istvánnak tovább nem volt semmi gondja, mint enni, inni, agarászni, pipázni, mulatni.

Beleunt mindenbe.

Ekkor kapta meg az eszét a bolond és tett ostobát.

jában. Abban ugyanis, hogy a főváros szellemi mozgalmairól többnyire hamisan értesülvén a lapok útján, igényeink nagyobbak, mint tehetségeink s törekvéseink már ebben is akadályra találnak, s azután rendezen azt, ami szerényen, hangzatos követelés és reklám nélkül lép fel, kicsinyeljük, semmibe se vesszük. Innen van az is, hogy nem annyira csendesesen élvezni, mint zajosan mulatni akarunk. Aki ezt az ítéletet általában a vidékre nézve szigorúnak találná, az vonja le egyszer egy esztendő szellemi élvezetének rezüméjét a vidéken — és nekünk fog igazat adni.

Ezzel korántsem azt akartuk mondani, hogy a magasabb szellemi érdeklődés a vidéken egyáltalán hiányzik — korántsem. Van elegendő mindenütt; de az a körülmény gátolja az utóbbit, hogy akik e magasabb szellemi érdeklődéssel bírnak, ezt másokban is felköltetni vagy nem akarják, vagy nem tartják magukat reá hivatottaknak *).

Ny. V.

*) Az előre bocsátott vezércikknek bátran adhattuk volna ezt a címet: *Ujhelyről-Ujhelynek*. Bizony a szellemi élet városunkban is „újszólván semmi”. Akik ezen a téren nálunk vezetők voltak: vagy elköltöztek, (többen az élők sorából is) vagy belefáradtak, vagy egyszerűen félreállottak. A szellemi élvezetek szolgálatába szegődött társulatok, egyesületek végelgyengülésbe esvén, felvették a néhai nevet. Virágzó múlt helyébe lépett a sivár jelen. Legutóbb a „Zemplénavármegyei orvosgyógyászati egyesület” húzta be a zászlót. Miért — máig sem tudjuk és nem is értjük. Hiszen mindig „zsúfolt ház” vette körül a felolvasó katedrát? — Nincs felolvasó? Van minden újkunkra kettő. — Nincs pénz a felolvasott művek kinyomatására? Ez pénzbe nem kerül, mert lapunk szívesen vállalkozik azok közlésére, kivált, ha a felolvasók lehető rövidsége és élénk előadásra töreksenek s ha, mint alattomban értődök, az előleges bírálatnál a szerkesztőség is beleszólást nyer. — Megunja a közönség? Változatosságra kell törekedni a rövidség mellett, a komoly tárgyat a vig elemmel kell összeházasítani; meg azután műszavakkal, recitálással, zenével, énekkel variálni, sőt táncmulatsággal is egybekapcsolni. Elég életrevaló és számottevő még a mi fiatalságunk ahhoz, hogy e tekintetben is lendítsen a dolgon, természetesen az oktalan fényűzés kizárásával. Eddig az volt az ellenvetés, hogy nincs alkalmas gyűléshelye a táncperdülő pároknak. Most már van. A jó öreget, a vármegye székházának nagytermét, mióta aláfalazták, doktorai nem féltik az összerogyástól. Szóval itt az unalmas tél: gondoskodjunk a szellemi élvezetekhez vezető utakról, módokról és eszközökről. *Chyzer Kornél dr. és derék adlutsai, (mert hozzájuk szólnak éljes bizodalommal) vegyék fel újra a felolvasó esték rendezését. Szerk.*

A legnagyobb munka idején ötvenével, meg százával fogadta meg a napszamos népet.

A munkára napszamos kereső gazdák meg majdnem kétségbe estek, hogy mit csináljanak, körmükre égett aratás, hordás és egyéb fontosabb teendő és nem kapnak embert.

István meg önelégülten mosolygott magában, mert tudta, a városban, környéken most ő a legemlegettebb ember.

És mit csinált azzal a temérdek emberrel? . . .

Megmondom, de csudálkozatok, hogy ilyen bolond ember is akadt a világon; — megfogadta azt a temérdek embert jó napszámért, mire? . . . a korcsmákban napszamba enni, meg inni.

A legtöbbet evő, legtöbbet ivó külön díjat huzott.

Ebbe is beleunt a mi Istvánunk s azon gondolkodott, miképp tehetne nagyobb bolondot.

Összeszedte a cigányokat, kocsiára ültette, és vitte Soroksárra.

Szt.-Miklós összes jó kaszásait megfogadta kétszeres napszámra, enni-innivaló amennyi kell — lesz. Ezeket is Soroksárra transporálta.

Mi lesz ebből? . . .

A kaszásokat sorba állította az ország-uton, a cigányokat meg utánuk állította, maga meg lóháton kísérté őket.

S mit tettek ezek? . . .

Halljátok: az a bolond István Soroksártól-Szt.-Miklósig kaszáltatta az országutat, a poros ország utat.

S hogy hű legyen a kaszálás, minden csár

T Á R C A .

Mikor három bolond tesz egypárt.

(Elbeszélés három fejezetben.)

A „Zemplén” számára írta: **Mészáros Sándor.**

III. Fejezet.

(Folyt. és vége.)

A harmadik fejezetet úgy is kezdhethém, hogy most meg a harmadik bolondomról írok.

János a kitett koporsót a kriptaiba tétette, a kulcsot meg éjszél tájban, hogy még nappal sem találjon reá, elásta jó mélyre az országut árkanak a legfenekébe.

Gábor eltűnt ismerősei elől, s midőn János hiába kereste, ő is felment Pestre, ott pedig egyenesen azon banküzletbe, honnan nem régiben birtokára pénzt vett fel.

— Mennyi is az összeg, kérdé, mit a háztól birtokomra vettem? . . .

— A mi háznak, monda, a birtokra adott forintot, a bécsi ház pedig — forintot, összesen — forintot.

— Helyes, egy hónap mulva kamataival együtt visszafizetem.

— Akkor ismét oné a birtok.

— Ajánlom magam.

— Az üzlettől ment a másik üzlethez, hol, Gábor zálogosította el birtokát.

Vármegyei ügyek.

A nemesi felkelők emlékoszlópa készen áll. A véletlen keze úgy rendezte, hogy azok, akik a zemplénavármegyei inzurgenek sorából 1809. június 14-én a győri csatában elvértek, halottak napjára nem maradtak emlékül. Az építést vezető vármegyei küldöttség valószínűleg azt fogja a bizottságnak javasolni, hogy az új épített emlékoszlópnak ünnepes felavatása a jövő évi jun. 14-ére, vagyis a »zempléni vitézek« dicső halálának évforduló napjára tüzessék ki.

Pénztárvizsgálat. A pénztárakat vizsgáló küldöttség mult hó 30-án foganatosította a vármegyei pénztárnak váratlan vizsgálatát. Az eredmény most is, mint minden alkalommal, teljesen megnyugtató. Talált a házipénztárban: 1283 ft 59 krt; az úti pénztárban: 12,187 ft 25 krt; a hadászati uti pénztárban: 5159 ft 56 krt; a betegápolási alapon: 3504 ft 61 krt; a közművelődési alapon: 17,225 ft 30 krt; a tisztviselők nyugdíjalapjában: 54,743 ft 87 $\frac{1}{2}$ krt; a katonabeszállásolási alapon: 1020 ft 63 krt; a jegyzői nyugdíjalapban: 28,120 ft 10 $\frac{1}{2}$ krt; az állategészségügyi bírság alapjában: 10 ft 67 krt; az ipar-alapban: 490 ft 97 krt; a szegény alapon: 1009 ft 39 krt; a közigazgatási letéti pénztárban: 14,336 ft 88 krt s így összesen a vizsgálat napján volt a pénzvagyony: 134,499 ft 04 kr.

A tokaji tüzkárosultak javára főispán ólméltóságához érkezett:

1. Okt. 24-én országos könyöradomány a nagymélt. m. kir. belügyministeriumtól:	4152 ft.
2. Okt. 29-én az újpesti táncvígalmot tiszta jövedelme Gémőry Oszkár, Óváry Lipót és Kassai Gábor rendezőktől:	330 ft.
3. Okt. 30-án a n. m. belügyminister által saját tárcájából újban utalványoztatott:	10000 ft.
Az alispáni hivatalhoz érkezett okt. 24-én a szilágy-csebbiek táncmulatásából befolyt tiszta jövedelem:	28 ft.
Összesen: 14510 ft.	

Hírek a nagyvilágból.

Battenberg Sándor hg. volt bolgár fejedelem, belépett az osztrák-magyar hadsereg szolgálatába s öflesége által ezredessé nevezetett ki.

Ferdinánd, bolgár fejedelem, a nemzetgyűlés megnyitásakor mondott trónbeszédében hangsúlyozva említette, hogy nincs messze a nap, amelyen az igazságos bolgárügy ünnepelni fogja végleges diadalát.

Miklós nagyherceg, a cár nagybátyja állapotában javulás állott be. Orvosai remélik, hogy a buskomorság rendes lefolyású lesz és gyógyulással végződik.

Diplomaták találkozója. *Caprivi* tábornok, német birodalmi kancellár, Milánóban f. hó 7-én találkozik *Crispi* olasz miniszterelnökkel s külügyi miniszterrel. Híre jár, hogy ott lesz *Kálnoky* osztrák magyar külügyminiszter is; most ennek valószínűségét kétségbevonják.

Az influenza (orosz nátha) Berlinben fellépett és több betegedési esetben halállal végződött.

dánál a kaszákat kalapálták, a tokmányokat megborral töltötték teli.

S hol ebéd, vacsora ideje érte őket, bevonulva a csárdába, kezdődött az eszem-izsom.

Ilyen bolond ember is akadt ám a világon.

Mikor Szt.-Miklósról ért a csoport, lett anynyi nézője, hogy a városban a halálos betegen kívül csak a házórzó kuvaszok maradtak.

Országuton port kaszáltatni hallatlan eset. Ilyent csak az tehet, a kinek annyi pénze van, hogy ha aranyat enne, még sem fogyna el.

De a mihez sohasem tesznek, inkább mindig elvesznek — fogy az. Hátha még mindig igen sokat vesznek el? . . .

Ilyen volt István pénzkészlete is.

Még egy nagy bolondot akart tenni, de a pénz nem engedte. Megelégedett a kis bolonddal is. Felszántatta a város homok-bányája környékét, aztán belevetett vagy egy negyedszék rézpénzt, s mikor már le boronálta, akkor rá eresztette keresni a répet, s az hanyatt omlott, egy mást törve rohant a homok alól előkeresni az elszórt rézpénzt.

Ez volt az utolsó tett, elfogyott a birtok ára, még egy nagy szép háza volt, eladta azt is, a pénzt zsebre vágva elment a városból.

Letehetném a tollat, de nem teszem, mert ha bolondokat állítottam olvasóim elé, be kell még bizonyítanom azt a jó magyar közmondást, hogy — bolondra száll a füst.

Éjfél időben János, volt birtokán, a pusztá templom mögött, nagy titokba egy kocsi állt meg,

Hírek az országból.

Ottó főherceg, *Károly-Lajos* főherceg trónörökösnek második fia, a *Holicson* tartott parforszadászaton oly szerencsétlenül bukott le lováról, hogy paripája alá került. Lába erős rándulást szenvedett.

Lipót herceg és neje Gisella hercegné királyunk leánya, több heti tartózkodásra Gödöllőre érkeztek.

Októberi villám. *Zsámbokrétről* (Nyitrvármegyeiből) jelentik, hogy ott a minap valóságos nyári égi háború volt. A villám beütött egy házba s teljesen elhamvasztotta.

Új posztógyár. Besztercebányán »A besztercebányai első magyar posztó- és gyapjúgyár részvénytársaság« elnevezéssel ipartársaság alakult s a vállalatba 300,000 ft. tőkét fektetett be.

Orczy Béla br., a király személye körüli minister e napokban megvált állásától. Utódjául *Szögyény Imre*, külügyministeri osztályfőnök van kiszemelve.

Különlélek.

Lapunk mai száma, a kettős ünnepre való tekintettel, a szokott időnél egy nappal hamarabb jelenik meg.

(Személyi hírek.) *Darvas Imre*, Abauj-Tornavármegye főispánja, m. hó 27-én városunkban időzött. — *Dekker János* honvédszázados a törzstiszti tanfolyam hallgatása céljából Budapestre távozott. — *Előd Gyula*, p. ü fogalmazó A.-Kubinból az újhelyi pénzügyigazgatóságához helyeztetett át. — *Lipcsy Gábor* honvéd gyalogsági és *Pintér János* honvédszázad tiszthelyettesek hadnagyokká léptették elő.

(Halottak napján.) Üdvözlégy »csöndes emberek békés birodalma« — temető! Az élő jó ember köszönti kegyeletével a jó embernek nyugovó helyét. Az élő ember hiszi, a halott látja a kegyeletes munkát. Miriád csillagszemével az égnek nézik a halottak az élőket. Kedvesen veszik a kegyeletes megemlékezést, lenézik a hiúság vásárját! . . . A holtaknak visszatetszik, ami az élőknél tetszik: csillogni a pompával ott, hol mindenkinél és mindennek csak egy szoból álló története van: *vol!* Büszkeség, léhaság, csillogás — — nem illik a temető hervadásához. A halottak napja s a halottak birodalma csak arra való, hogy ottan imádkozzanak: az élők a holtakért, a holtak az élőkért. Azért ne hivalkodjatok, de imádkozzatok! Sírhalomnak legszebb, legillőbb ékessége az a gyöngyharmat, mely igaz könyvből ered. Ki igaz könyv és imádság nélkül távozik el onnan, nem a kegyeletes, hanem a hiúságnak róttá le adóját. És ha a sitok lángjai már elégték, a mécsesek kialudtak: a holtak kegyeletes emléke maradjon hatra égő sziveitekben!

(Halálozás.) S.-a.-Ujhelyben mult hó 28-án, d. u. 3 órakor helyezték örök nyugalomra az ev. ref. sirkerben *Stépan Mihály* porait. — Dacára hogy a jó *Miska bácsi* már hosszú évek óta remetei magánosságban élt, sokan jöttek el, hogy végső búcsút vegyenek koporsójától és őszinte szívvel osztozzanak a család fájdalmában. A temetés szertartását az újhelyi ev. ref. egyháznak iskolázott ének-kar nyitotta meg búcsúztató énekével, szivverható gyászbeszédet, a boldogultnak végső óhajátát teljesítve, *Fejes István* ev. ref. lelkész, a költő-pap mondott, ő maga is, kit az elköltözöthöz a tisztelet és szeretetnek leggyöngédebb kötelékei fűztek, he-

az egyetlen ember, ki a kocsin ült, leszált, elővett egy ásót s elkezdett ásni.

Kevés idő múlva nagy erőlködéssel egy kis vasládikát emelt ki a földből s tett kocsijára; ásott tovább s hasonló ládikát emelt ki a földből. Ez ismétlődött még háromszor. Aztán a gödröket be sem temetve visszahajtott, merről jött.

Kevésel később egy pusztai meglátva az ásást, azon töprengett, ki ásta azt, vagy mi célból? . . . Hejh, ha tudta volna, mi volt ott eltemetve.

János volt az ásó s mit felásott — kincs volt. Akkor fedezte fel, mikor a temploma már körülbelül kész volt. Megtehette volna nagyon könnyen, hogy megakadályozza birtoka lefoglalását, de hagyta, gondolta, ha megint kiváltja lesz csodálkozása.

Ki is tisztázta birtokát, magához váltotta Gáborét is; de Istvánét már egészen nem tudta kifizetni, felét lefizette, a fele törlesztés alatt maradt. Egy két év, és ki lesz fizetve. Minderről a birtok-visszavásárlásról nem is álmodott senki. A három Fekete testvér tartotta mindenki elszegényedett embereknél, kiknek egy istenük s egy nadrágiuk, egyebök semmi; no meg a lelkük, meg a bolond eszük.

Hát az meg miféle hír? . . . kérdé a nép, mikor fülébe jutott a híre, hogy az összes Fekete birtokokat egy ember vette meg s az átadás ünnepére a városi erdő előtt tíz tulok lesz nyársra huzva, meg ötven akó bor csapraütve — a népnek, hogy emlegesse az átadást s hogy éltesse az új gazdát.

lyenként a könyhullatásig megvolt hatva. Beszédnek bölcselkedő részében találóan vázolta és jellemzően színezte ki a boldogultnak egyéniségét, mint az önzéstelen szeretetnek egy ritka nemes példányképét. — Férfiúságának delén előkelő állást foglalt el a vármegyei közéletnek oszlopos alakjai között. A 40 es évek elején felváltva előbb a bodrogközi járásnak, később pedig és épen az 1848-49-iki epoha alatt a n.-mihályi járásnak volt hazafias irányban munkás főszolgabírája. Mikor a szabadságharc lezajlott s az alkotmányos élet ege elborult, *Horváth* mondását követve: »Beatus ille, qui procul negotiis . . . paterna rura bobus exercet suis« — ő is mezei magán gazdaságának intézésében keresett jóval biztató reményt. Mikor a politikai látóhatáron pittymallani kezdett a hegyek fölött, a provizórium idejében, őtet is csalogatták vissza a közélet porondjára — hiába. Független és szabad »arany középszerűségének« házikóját nem cserélte föl a jogtalan alapokon épült hata om palotájával. Az alkotmányos élet és jogrend helyreálltával a vármegye avval tisztele meg, hogy a *Kásztentbaum*-féle tömeg gondnokává tette. Később és végre a sorscsapások, csalódások elől és a világ zajától teljesen elszigetelt életmódra adta magát. Családján kívül, ugyszólván, mindenkitől elzárkózott. De hiába zárkózott el, jó emlékéhez hű tisztelői mindannyian, a vármegyei és kir. törvénytészi tisztviselők közül számosan, kortársai közül bizony már mennél kevesebben, ellátogattak koporsójához. Ami után régen vágyott, a csendes, háborítatlan nyugalom után, feltalálta szeretett hitvese és gyermekei mellett a temetőben, hol Boor, újhelyi ágost. ev. lelkész vett tőle, mint a hitfelekezetnek egykori felügyelőjétől megleghangu búcsút. — Nyugodjék békével! — A család által kiadott gyászjelentés így szól: Nagyváradai *Stépan Ottil*, férje *Farkas Dezső* és gyermekei *Erzsi* és *Irén*, *Stépan Vilma* és férje dr. *Szombathi László*, özv. *Stépan Gyuláné* szül. *Farkas Irén*, nagyváradai *Stépan István*, özv. *Bessenyei Istvánné*, szül. *Stépan Erzsébet*, *Stépan Vince*, *Stépan Sándor*, özv. *Mezőssy Menyhértné* *Stépan Apollónia*, *Stépan Borbála*, *Bessenyei János*, és az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik szeretett édes atyjuk, apósuk, nagyatyjuk és testvérük illetve sógora Nagyváradai *Stépan Mihály*nak f. évi október hó 26-án, d. u. 5 órakor Rudabányácskán, életének 78-ik évében, végelegyengülésben történt gyászos elhunytát. Béke és áldás lengjen a szeretett halott porai felett!

(Az időjárásról.) E cim alatt hétről-hétre közölni szokott tudósításunkat, ma egy hete, ott hagyjuk el, hogy az első hópihéek, a tél fecskéi, megjelentek. Bizony, vasárnap reggelre ébredve decemberi külsejében tünt szemünk elé a természet. Két-három centiméteres hóréteg takarta a földet, nyomta a háztetőket. Ritkaságok ritkasága, hogy, mint most is történt, október végén legyen december. Hétfőn, kedden zuhogó eső volt, mely elmosta ugyan a havat, de elmosta a szüretelésben megakasztott szőlős gazdák szép reményességét is, mert a tőkén maradt termésnek nagy része lehullott, semmivé lett. Szerdán és csütörtökön jó száritó szél támadt, de közben-közben megint esett. Tegnap annyira-amennyire kiderült s nagyjából felszikkadt az eltérszódott föld, — hozzá is láttak teljes erővel a szürethez. A jóvendőmondók tartós, szép időjárásra számítanak.

(A »Zemplén« 1891 évi naptára) már elhagyta a sajtót s rövid pár nap mulatával kikerült a könyvkötőtől is. Tartalmát a jövő héten megösmertetjük.

A nép jól mulatott, evett-ivott, éltette az új gazdát, s mikor hire ment, hogy az új gazda nem más, mint *Fekete János*, a szemetet meresztették, a szájuk meg nyilva maradtak a nagy csodálkozásnak miatta.

Előkerült *Gábor* is s a nagy birtokot ketten Jánossal kezelték.

Jutott a rengeteg birtok hasznából minden jóra s a pusztai templomot is felszentelték igazi templommá, s a káplán kijárt oda minden vasárnap predikálni a pusztai népnek.

A templom mellé épült iskola is, szerveztek egy tanítói állást is.

A városi iskolák, egyház, szegénység a nagy-birtokos jó tetteit mind érezték, mert adomány, ajándék egymást érte.

A kiterjedt nagy rokonság meg megtanulta a *Fekete János*, *Gábor* nevet tisztelni és tisztelve szeretni. Lett a birtokokon aztán a familiából sok gazda, bojtár s egyéb alkalmazott, ki minő állást érdemelt.

Kutyából nem lesz szalonna — mondja a közmondás, pedig itt is teljesült az ellenkezője, mert *János*, *Gábor* lett olyan igazi ur, hogy párját kellett keresni messze földön.

— Hallod-e *Gábor*, mondá nevetve egy napon *János*, *Gabornak*, két dió — egy pár, két ökör — egy pár, mindemből kettő együtt tesz egy párt. Mi testvérek vagyunk együtt — egy pár. Mikor oly nagy bolondokat tettünk, voltunk — egy pár bolond. Hol van a harmadik, *István*? Bizonyára, ha itt volna, lennének hárman, de hárman is a jó elnevezés végett — egy pár bolond.

Folytatás a mellékleten.

(Elhalasztott közgyűlés.) Az árvasegélyző és jótékony egyesület holnapra hirdetett közgyűlést, *minthogy a r. k. egyház, (fensőbb intézkedés következtében*) a halottak emlékét nem ma este, de holnap fogja megünnepelni,* holnaphoz egy hétre, vagyis nov. 9-én, d. u. 3-kor a vármegye székházának kistermében fogja megtartani.

(Uj céllövő tér.) Az ujhelyi honvédségi új céllövő tér építését megkezdtek. Honvéd utasok építik szakértő tiszt vezetésével. A lövőtér, mint már lapunkban említve volt, a ceprei szőlők aljában, a Torzsás felé vezető útmentén van, golyófogója az ugynevezett *Cseréb-gödör* lesz.

(Mantu Tóni) bandájának máj. 29-ére hirdetett hangversenye csekély számú közönséget gyűjtött a Csernyiczky-féle vendéglő éttermébe; pedig a magyar díszbe öltözött fiúk nagyobb publikumot érdemelt volna, mert pompásan összehozta, a forte és piano helyes alkalmazásával, jó felfogással és árnyalással játszottak. Szóval a mester, *Olchváry Béla,* művészi instrukciója felemelte a bandát arra a nivóra, hogy már e napokban a legszébb reményekkel telten külföldi körútra mernek indulni.

(Rendőri hírek.) Az elmúlt héten a rendőrség 13 foglalkozás és igazolvány nélküli csavargót küldött el toloncuton a városból. Ezenkívül három, Amerikába útlel nélkül kivándorolni szándékozó or. ruszkai embert letartóztatott, kilenc kivándorlót pedig, kik Vácra toloncoltattak, hazájukba továbbított.

(Öngyilkos huszár.) Vaskó Antal, lagmaczi származású legényt besorozták huszárnak; hanem neki sehogysem tetszett a fegyelmes katonalelet, aminek aztán sok büntetés után az lett a vége, hogy megszökött, de elfogták s elzárták. A szökött huszár elkeseredésében és a büntetéstől való félelemben máj. 29-ikén a zárkában felakasztotta magát.

(Véres verekedés) Legények és honvédek tánc és zene mellett mulattak ma egy hete a *Pótrán.* Eleintén békés egyetértésben folyt a mulatság katonák és „civil” között. Később azonban, és amint utólagosan kiderült, egy Dulcsinea kacérsága miatt összerördültek és összeverekedtek. — A rövidebbet természetesen a legények húzták. *Corpus delicti*-ként egy Manlicher-szurony maradt a küzdőtérben, mely a rendőrséghez került.

(A kir. törvényszékről.) Gyujtogatás. Bárán Mulyár András lakos, folyó évi júl. 27-ik napján este 11 óra tájban tért haza Csebről, a búcsúról, erősen bepálinkázva. Részeg fővel elhatározta, hogy meggyújtja a Weinberger József lakos udvarán lévő terményeket, mert haragudott Weinbergerre, hogy ez pár év előtt, midőn nála szolgált, bérének egy részét visszatartotta. Az elhatározást tett követte. Csakhamar lángrobbant Weinberger udvarán egy szénaboglya és egy rozszakal s dacára a gyorsan összesereglett lakosság igyekezetének, el is égett. A tűz tovább terjedését sikerült a szélcsendes időben megakadályozni. Bárán Mulyár András végzete azonban utólag Weinbergernek két cselédje látván, hogy a gyujtogató a meggyújtó boglyától elszalad, Bárán Mulyár András elfogta s a község házához kísérte. A kir. törvényszék Bárán Mulyár András gyujto-

* Az ősi gyakorlatot nemcsak Ujhelyben, tehát a kassai püspöki hatóság területén, hanem más egyházmegyékben is áthelyezték nov. 1-én, nov. 2-ára. Szerk.

— Igazad van. De hól lehet István?
— Fogalmam sincs. Nem jó volna városról városra hirdetni, hogy jöjjön közénk?
— Az bizony jó volna.
És másnap ment városról városra a hirdető, a kereső-lel, hogy István megkerüljön.
— Azt hiszem, mondja János, ha együtt, egymás után megbomlottunk s hogy én megtértem, te is utánam tértél meg, ő is megtérne, ha megtalálnánk.
— Csak már megkerülne.

Multak a napok, hetek s hónapok; már a két testvér letett minden reményről, hogy István megkerüljön.
Egy napon azonban István megjelent uti porosán Jánosnál, ott volt Gábor is.
— Miért kerestetek? kérdé István.
— Isten hozott! fogadja a két testvér.
Na na, szabadkozott István, ne olyan lelkesülten, mert ha megtudjátok, hogy nagyon is kevesem van, s a mi kevesem van, arra is nagy szükségem van, bizony elmegy a kedvetek s meg bánjátok a lelkesült fogadást. Mit akartok? Vagyonomat bolond észszel elköttya-vetyéltem, a bolondomat bolond észszel még bolondabb az aglegénnyel rendesen járt szokott eszme, hogy inkább én költsem el, habár ostobára is, mint vagyonomra éhes rokonaim serege. Hej pedig most, mindenentul, de jó volna csak tízedrésze is.
— Megbántad tetteidet?
— Hogy ne; hát ti?
— Mi is, mond János, hanem mi igazán megbántuk s az isten magunkba szálásunkért megint megsegített.

gatás büntette miatt a múlt hó 27-ik napján tartott végtárgyaláson öt évi fegyházra ítélte. — *Gyermekgyilkosság.* Draveczki Erzsébet Tályán szolgáló cselédnek, f. évi márc. 2. napján, férj hiányában, gyermeke született. Karján a síró csecsemővel sehohsem akarták szolgálatba fogadni. Házról-házra járt tehát és koldulással tartotta fen magát, meghúzódva itt is, ott is pár napig a jószívű emberek házában. Folyó évi március 18-án Bronger Györgyné tályai lakos adott szállást a nélkülözésektől elgyengült szerencsétlen anyának. Ekkor végzetes elhatározás született meg a felízgatott beteges nő elméjében látván, hogy sem magát, sem pedig gyermekét nyomorteljes helyzetben fentartani nem képes, arra a bűnös gondolatra jött, hogy az alig két hetes kis leányt, nyomorának okozóját, megöli. Elhatározását akként hajította végre, hogy felhasználva a házbéliek távollétét, egy dunnát tett a gyenge gyermekre s aztán magára hagyta. Mikor pár óra múlva visszatért, az ártatlan kicsike már halott volt. — A holttestet a bűnös az udvaron elásván, mikor a házbéliek a munkából hazajöttek, ezeknek azt mondta, hogy gyermekét dajkaságba adta és sebtiben elhagyta Tályát. Tette azonban kitűdőtt s a csendőrség letartóztatta. Draveczki Erzsébet a múlt hó 27-ik napján tartott végtárgyaláson töredelmesen beismerte tettét, mondván, hogy két álló napra volt szüksége, amíg lelkiismeretének tiltó szavát le bírta győzni s a bűnös elhatározást végrehajtotta. *Jóssa István* kir. alügyész arra az állápontra helyezkedve, hogy Draveczki Erzsébet előre megfontolt szándékkal ölte meg gyermekét, a gyilkosság büntette miatt emelt vádat ellene s kérte, hogy vádlott életfogytig tartó fegyházra ítéltesse. *Kossuth János* dr. védő szépen átgondolt beszédében utalt arra, hogy vádlott a betegség s a rendkívüli nyomor által elgyengülve nem bírhattott azzal a higgadt-sággal, a mely az előre való megfontoláshoz szükséges és így vádlott csupán szándékos emberölésben mondható ki bűnösnek. A bíróság *Kulin* Ödön kir. törvényszéki bíró elnöke alatt a védő enyhébb felfogását tette magáévá és a nagy számú enyhítő körülmények figyelembe vételével Draveczki Erzsébetet, szándékos emberölés miatt, hat évi fegyházra ítélte. — *Sulyos testi sértés.* Régen nagy virtusa volt a verekedés, s ha különösen kaputos volt a verekedő, a szegény megvert parasztnak nem igen szolgáltattak igazságot. De, hogy a világ a Bánk-bán korából maradt szegény Tiborok javára mily nagyot változott, tapasztalta Andrassy Dániel tarczali birtokos is, akit közönségesen arany-paraszt-nak hívták. Ő ugyanis a felé gúnyos szavakat kiabáló Pál Mihály tarczali lakost egy vasvillával, még 1887. augusztus 20-ik napján, úgy megverte, hogy a szegény Pál Mihálynak hosszú időre elment a kedve a gunyolódástól, mert több mint három hétig nyomta az ágyat a verés következtében. A pillanatnyi felhevülésnek engedő Andrassy Dániel cselekményét, *Fried* Lajos dr. alapos védőbeszédének meghallgatása után, a kir. törvényszék múlt hó 30-ik napján tartott végtárgyaláson vétségé minősítette s Andrassyt egy havi fegyházra és 100 ft pénzbüntetésre ítélte.

(Utonállás) Eimpinch Volf, egylovas fiákeres, Gүнzler Debora, Keresztúrból S.-a Ujhelybe költözködő asszony ágyneműjét és egyéb holmiját

— Hogy hogy? . . .
— Megvettem az összes Fekete foldeket, méga tiédet is. Most Gáborral ketten gazdálkodunk, s hála Istennek, tartalékosságunk körülbelül százezer forint. Ebből megint birtokot veszünk. Ugy-e Gábor? . . .
— Ugy határoztuk el.
Istvánnak szemé-szája elált.
— Azért hivatottok ugy-e, mondá István szomorú megbánással, hogy ezt elmondjátok s engem meg elküldjétek.
— Azt tartjuk, mondá János, ketten vagyunk együtt volt bolondok, állj te is közénk, mint volt bolond, tegyünk hárman egy párt.
— Nem állok közéték, mert ismét bolondok leszték s én többé már nem követhetnék beneteket.
— Ne félj, nem lesztünk többé bolondok, az új templomunkban megesküdünk egymásnak, én és Gábor.
— Ejh, hagyd el azt az új templomot, mondá István nevetve.
— Ne szólj arról a templomról oly könnyedén, mondja János komolyan, azon kezdtem a bolondériát s ti folytattátok utánam. Az a templom már most fel van szentelve, vasárnaponként istentisztelet is tartatik benne.
— A pap persze te vagy, mondja István nevetve.
— A pap, öcsém, a káplán. Van már iskolánk is. Hallod-e öcsém, évenként mi ketten adunk jótékony célokra éppen kétezer forintot. Jer közénk.
— Közétek jövünk.
A jövünk szót nem is vették észre.

fuvarozta múlt hó 28-án. Mikor Sárospatakot el hagyta, körülbelül egy kilométernyire, esteli 8 óra körül járhatott az idő, a magánosan dőcögő szekere hat cigány megtámadta, kik mellett, hogy 5 ft készpénzt elraboltak, a szekeren volt értékes ágyneművel is odábbállottak. A tetteseket a csendőrség nyomozza.

(A közbátorság Vásárhelyen és vidékén.) Teljesen megbízható kézből vesszük a következő tudósítást: Október 11—12 közti éjjelen *Vásárhely* községben, a nyugati szélen lakó egyik gazdának házat ösmeretlen tettesek feitörték; ágy-neműit, ruháit az ablakon át kihordták s nyomtalanul eltűntek. De ez még csak bevezetés volt. Megrendítőbb eset adta elő magát a 20—21 közti éjjelen, amikor a róm. kath. plebániát a legnagyobb vakmerőséggel ugyiszólván megostromolták. A megtartott vizsgálat ugyanis kiderítette, hogy a plebános lakásának méter-szélességű erős téglafalába a pitvarajtó félfája mellett már akkora üreget törtek, hogy azon egy emberi kéz beférhetett; ha a plebános, *Kapossy* Menyhért, még elég jókor fel nem ébred, a gyakorlott és vakmerő betörők már hamarosan a pitvarba, onnan a szobába juthattak volna. Az erős zajra mély álmából felserkent plebános, *Menyus-bácsi,* kinek helyén van a szíve, felkeltette *Sztranyávszky* József segédlelkészt s fegyvert ragadva, üldözőbe vették a gazembereket. A községben minden éjjel nyolc órnél kelene a közbátorlétre felügyelni; ezeknek hire-hamva sem volt. A plebános vagy harminczór sípolt rájuk, de egyetlenegy sem jelentkezett s így a betörők szerencsésen megmenekedtek; de még ugyanazon az éjjelen feltörték a falu nyugati végén levő korcsmát, s már a pénzes fiók kiürítéséhez fogtak, mikor a korcsmárosné felébredt, lármát ütött s a betörők zsákmány nélkül elináltak a fizetéses bakterek elől. A pandúr-világban nálunk ily esetek nem történtek. — *Rablótámadás.* *Andrassy* Manó grófnak vécei uradalmi erdésze okt. hó 23-án esteli 8 órakor Vásárhelyről Vécsére hajtott egy-fogatu kocsiját. Amint a vécei erdő alá ért, rablók állták útját s ötször lőttek rá. Szerencsére a lövések célt tévesztettek s az erdész, kinél fegyver nem volt, gyors hajtással elmenekült. — *Lopás.* *Andrassy* Manó grófnak vásárhelyi istállójából okt. 25—26 közti éjjelen ellopta egy pár lóra való szerszámot s egy teljes nyeregfelszerelést. Két pár lószerszám volt együvé akasztva; a tolvaj, merő udvariasságból, az ócskát az ólban alvó kocsisnak emlékül hátrahagyta.

(Csink?) Hát ez mi? A párisi legelegánsabb társas életnek egyik ujdonsült és bájjal teli műkifejezése. Páris nem volna a divat-világnak fővárosa, ha minden téren, mindig a kellő időben és sürgősen nem tudna szolgálni a szükséges újítással. Tagadhatatlan, hogy a *psitt* éppen úgy a múlté, mint a *sikk* és a *olan*. Vigyáz is most mindenki Párisban, aki igényt tart rá, hogy az elegáns világhoz számítsák, nehogy valamit még ezután is *psitt*-nek találjon. A szép asszony, a csinos fogat, a jól szabott ruha Párisban most már mind — *csink*. Az új építetón nálunk nagy kelendősegre számíthat, mert *csink* a magyar ülnek is jól cseng. (*Ország-Világ*.)

(A tudóvész gyógyítható.) Berlinből jenti egy távirat, hogy *Koch* dr. egyetemi professzor hosszas tanulmányozás és kísérletezés után felfedezte a tudóvész bacillusait s megtalálta ellen-

— Így aztán hárman teszünk egy párt — régi világba értve — bolondot.
— Isten veletek, köszönt István,
— Hát maradj.
— A vendéglőbe megyek.
— Majd elhozzák podgyászod a szolgálk.
— Nem bizom senkire. De van-e lakosztálytok nekemvaló? . . .
— Tiéd lesz a felső kastély, de mig berendezed, itt lesz lakásod.
— Mindjárt jövök.
— Most már hárman vagyunk, mondá János István távozta után.
— Te, ez az István megkomolyodott.
— Ugy látszik.
Kevés idő múlva kopogtattak.
— Szabad!
Egy fátyolos nő lépett be, vezetve egy kis fiúcskát, utána István.
— Kedves bátyáim, mondá István, ez az én feleségecském, ez meg a fiacskám, Jánoska, atyám nevével.
A két testvér elámult.
Később aztán megértették, hogy István terjedelmes háza árából csendesen élve, egy távoli városban elvette az ottani pap leányát, ki őt nemsokára fiúval ajándékozta meg.
Sokszor aztán, ha együtt voltak, tréfálva mondták, hogy hárman vannak volt bolondok, de csak egy párt tesznek, mert a harmadik, István, egészen megokosodott.
Ime, a címek: *Mikor három bolond tesz egy párt* — a története.

szerűket, mely a tehén himlőből vett oltó anyaghoz hasonló. Koch néhány hét múlva közzéteszi felfedezésének titkát s az új gyógyítási mód áldásaiban mindenekinek része lehet.

(Végtárgyalások.) A jövő héten következő bűnügyek kerülnek végtárgyalásra a kir. törvényszéknel: november 3-án: tűzvész okozással vádolt Zöld András bűnügye, hatóság elleni erőszakkal vádolt Krasznóczki János bűnügye; lopással vádolt Kasny György bűnügye, — november 5-én: lopással vádolt Puskás István bűnügye, hatóság elleni erőszakkal vádolt Márton Ferenc, Lampert Péter és társai bűnügye, — november 6-án: hatóság elleni erőszak büntetével vádolt Matlak József bűnügye; idegen ingó dolog rongálásával vádolt Hervai Mária bűnügye; súlyos testi sértéssel vádolt Puskás János bűnügye.

TANÜGY.

A kegyes-tanítórendiek Zemplénvármegyében.

XXXV. Hudra János k. r. tanártól.

E rendszert Thun Leo tanügyértől Thun-rendszernek hívják. Ebben azonnal fejtünk, hogy az algimnáziumnak tárgyai a főgimnáziumban, nem is említve a nyelveknél mutatkozó folytonosságot, újból előkerülnek nagyobb terjedelemben; miből önként következik, hogy az algimnázium már magában véve befejezett egész volt, melyből az ipari és kereskedelmi pályán kívül az ifjúnak jóval több tér kínálkozik a pályaválasztásra, mint manapság hasonló osztályok elvégzése után.

A VIII osztálybeliek szigorú érettségi vizsgálatnak néztek elébe, mely egyedül képesíté az ifjút az egyetemre lépésre, hogy önként választott szaktanulmányát folytathassa s kellő szorgalommal ezen az uton haladva célját elérhesse.

Hogy a Thun-féle tanrendszer tudományos szempontból a régihez képest nagy haladás volt: bizonyos. A mi az egészséget gyűlöletessé tette, az onnan származott, hogy szerzője politikai célra zsákmányolta ki. A vég nélkül való germanizáció erőszakossága minden sorából élénken kiritt. A gyűlölet tehát megvolt, de ez nem a német nyelv, nem a német nemzeti kultúra ellen irányult, hanem azon osztrák-német politika ellen, mely hazánkat 300 éven keresztül lenyűgözve tartotta.

Az erőszakolt germanizálás volt az oka, hogy a piaristák is, mint hazafias tanárok, irtóztak a sirás szereptől s szerény hatáskörükben nem a reájok tukmált tankönyvek sorából, de a sorok közül magyarzták tanítványaiknak lelkesülten a honszerelmet, mint az elnyomott nemzeti nyelvnek legfőbb biztosítékát. A lelkes tanár még a legszárabb tárgyba is bele tudta szóni hazaszeretetének felvillanyozó szikráit, mi annál szükségesebbnek mutatkozott, mert ellensúlyozni kellett azt a maliciát, mely a magyar nemzetet megsemmisíteni akaró, fényes nemzeti történetét az iskolából kizáró s nyelvét is itt-ott sovány óraszámokban, csak mint anyanyelvet kezelé. A rendszer akart volna mindent a magyarból nevelni, csak nem magyart!

Ezen erőszakoskodás 10 évig tartott, az 1860. okt. 20-iki diplomával véget ért; mert belátta az uralkodó, hogy a birodalom sorsa végzetessé válik, ha tovább is annyi szerencsétlenség után újat húz egy nemzettel, mely az összbirodalomnak legintelligensebb és leghasznavehetőbb elemét képezi. Magyarország az udvari kancellária és a helytartótanács visszaállítására, s az országgyűlés megnyitása által függetlenebb kormányzatot nyert. A tanügy sem maradhatott a régi állapotban, hanem panaszok emelkedtek fel, úgyhogy a helytartótanács kénytelen volt több tanügyi férfi tanácsának meghallgatása után tanügyi javaslatát 1861. szept. 12-én a legfelsőbb forum elé terjeszteni.

E javaslat a görögnyelvet a 3 utolsó osztályra szorítja; a hazai történelemnek és filozófiának kellő helyet enged, Egészben véve úgy alakul, hogy az alsó 3 osztály legyen nyelvészeti, 4 és 5 humanior, a három felső pedig a bölcsészeti osztályokat képezze. Az alsó három osztályban az osztálytanítás alkalmaztassék; a 4 és 5-ben a humanisztikai és reáltanítványok külön-külön tanár által taníttassanak; a 3 felső osztályban pedig a szorososan vett szaktanítás hozassék be.

Miután ezen felosztás a rendszerben lényeges változást s így megelőzőleg behatóbb tanulmányozást igényelt volna, mire elég idő sem állott az intézők rendelkezésére, a helytartótanács 1861. okt. 21-én 58244 sz. a. alatt kelt intézvényével egyelőre a két alsó osztályban az osztály, a többiben pedig a szaktanítást parancsolja meg s elrendeli, hogy az oktatás nyelve a középiskolákban magyar legyen; vegyes nyelvű vidékeken pedig a magyar oktatási nyelv mellett a vidéki nyelvek, mint segéd nyelvek, használtassanak.

KÖZGAZDASÁG.

Adókedvezmény a szőlőknek.

A pénzügyminiszter a képviselőháznak mult hó 27-én tartott ülésében terjesztette be a szőlő-

területeknek adandó újabb állami kedvezményekről szóló törvényjavaslatot. Az új javaslat az 1883-ik évi 17. törvénycíkket a következőkben módosítja:

A közvetlen termő vagy ojtott amerikai szőlővel ültetett területek, tekintet nélkül arra, hogy előbb minő mivélési ág alá tartoztak, a beültetésre következő évtől kezdve hat évi adómentességben részesülnek.

Azokban az esetekben, melyekben a »fylloxera« rovar által megtámadott valamely szőlőterület szőlőterület tartatik fenn, az ekkép fentartott szőlőterület után mindaddig, míg a szőlőkénegezés folytatatik, évenként a red és földadónak kétharmadrésze elengedetik. Az adó elengedésénél követendő eljárást a pénzügyminiszter egyet értőleg a földmivélésügyi miniszterrel — rendeleti uton állapítja meg. Az 1883. XLIV. t. c. 49. és 50. §-ainak az elemi csapások által okozott károk rendkívüli eseteiben járó adóelengedést szabályozó határozmányai alkalmazandók azokra a károokra is, amelyeket szőlőkben a »peronospora viticola« nevű penészgomba okoz, ha az okozott kár egész dűlőket, vagy azok nagyobb részét magukban foglaló területekre kiterjed.

A szőlődezmaváltsági tartozásból leirandó:

a) oly szőlőterületek után, melyek annyira elpusztultak, hogy mivéltesük teljesen megszűnven, paragon hevernek és más mivélési ág szerint nem használhatók, a tartozás egész összege; b) azon szőlők után, melyek a »fylloxera vastatrix« által csak részben pusztítottak el, s melyeknek földadója az 1883. évi XV. tc. alapján az 1883. XLIV. tc. 49. és 50. §-ai értelmében a kár mértékéhez képest iratott le, az adóleírásnak megfelelő aránylagos összeg; c) a teljesen elpusztult, de más mivélési ág alá kerülő szőlők eddigi kataszteri tiszta jövedelme és az új mivélési ág szerint megállapított vagy megállapítandó kataszteri tiszta jövedelme között mutatkozó különbözetnek megfelelő aránylagos összeg.

Ez a leszállítás fentartatik még azokban az esetekben is, midőn a más mivélési ágba átment, volt szőlőterületek nyilvántartás utján ismét a szőlőmivélési ágba lettek átvézetve.

HUMOR.

Szónyomozat.

— Agyafurt = kocsikerék. — Messzél = ágyú. — Tanár = tandij. — Adoma = alamizsna. — Forgalom = kerék.

Mófordítás.

— Mundus vult decipi — Szája volt, de picit. — Cum grano salis = Gyere Eszergomba, Száli!

— Dos est magna parantium virtus — A nagy hozomány a szülők éryene.

Gyász.

— Az anyósom sirjára szeretnék egy koszorut. — Tessék! Itt van egy evvel a fölirattal: a viszontlátásra, vagy ez a másik, rajta, e fölírásal nyugodjál békével. Hanem ez 5 ftal drágább. — Hm, hm!... Nocsak adja ide mégis ezt a drágábbat.

Katedrai bölcseségek.

— Csendet akarok hallani. — A hiányzók keljenek föl. — Az egyiptombeliek bebalzsamozták halottjaikat, hogy tovább éljenek. — Az irás feltalálása előtt az emberek pergamenre irtak. — Az idő vas foga már sok sebet gyógyított meg.

— Kérem, mind ott legyenek az idevezült igazgató ur végtisztességén, mert, fájdalom, nem mindennap hal meg ilyen jeles férfi. — Ön ugy tesz, mint a korokdilus, — kiveszi a zsebkendőjét és képmutatató könyeket sir. — A király előtt mindenki levett fővel tartozik megjelenni.

GONDOLATOK.

A szívnek remény a mindene s ha ezt elveszté — sirba dölhet, mert nincsen semmije Volt és nincs, — ennyi az ember sorsa is.

Eltűnni nyomtalanul, nem tudva, nem szánva senkitől, mi fájó gondolat? Élni, szeretni s szeretetni és megsaladni — és ugy sirba dölni tudva bár, de nem szánva senkitől: fájóbb gondolat, mint ha létünk végperceiben visszagondolunk átelt keserveinkre; fájóbb gondolat, minthogy példát hozhatna fel az ember e fájdalomra.

Halál, — mi sötéten hangzik? A gyermek játéknak tartja, az ifju megvetéssel szól róla, a szerelmes remegi hatalmát, a szerető anya retteg, a hős megveti, a fősvény irtózik még rá gondolni is, az agg, ki már lejátszta szerepét az élet szinpadán — óhajtvá várja, a kétségbe esett imát rebeg s esdekel hozzá és az életunt, ki keresztül élt már mit csak élhetett s mit csak a sors reá mért — fősvény kezekkel mérve a boldogságot s bő kezekkel szórva a fájdalmakat — az jóltevőjét látja a halálban.

Élni, küzdeni s csak egy kis hantocskát hagyva hátra nyomnak, mi néhány év múlva a

simá földdel egy leszen, — eszméknek élni bár, de célt soha nem érni, szeretni igazán, mélyen s kit Isten gyanánt imádtunk az által megsaladni s az által legelőbb elfeledtetni oly fájó gondolat, mit csak emberi szív bírhat el. — 8.

HIVATALOS RÉSZ.

1885. sz. kb. Zemplénvármegye alispánjától.

A kereskedelmi m. kir. ministerium 1890. évi október hó 3-án 59652. szám alatt kelt intézvényével az alsó-szabolcsi tiszai armentesítő társulat által védgátjai megerősítése céljából Tiszaluc község határában elfoglalandó földterületekre a kisajátítási eljárást elrendelve, a kisajátítási terveket és összeírásokat az 1881. évi 41 t cikk értelmében leendő eljárás végett leküldi.

Határozat.

A kisajátítási eljárás foganatosítására Horváth József tb. főjegyző elnöklelte alatt Vitányi Bertalan biz. tag. Matolay Béla járási főszolgabíró és Somossy Sándor tb. aljegyzőből álló bizottság az 1881. 41. t. cikk 33 § a értelmében kiküldetik és a tárgyalás határidejéül 1890. évi november hó 17-ik napjának d. e. 10 órája s a szükséghez képest folytatólag következő napjai T.-Lucz község határához kitűztetik.

Erről T.-Lucz község előjárósága ezen határozat a hirdetemény s a kisajátítási terv és összeírás egy-egy példányának kiadása mellett a törvény 34 §-a értelmében azon meghagyással értesittetik, hogy a tervrajzot és összeírást a községházánál e határozat vétele után 15 napi közzésmelére azonnal tegye ki, s erről és a tárgyalás idejéről az érdekelteket dobszó és a hirdetemény kifüggesztése mellett haladéki nélkül értesítse.

A hirdetemény egyszeri közzététel végett a »Budapesti hiv. közlöny« és háromszori közzététel végett a Zemplén hivatalos közlöny kiadó hivatalának megküldetni, s az eljárásról az a. szabolcsi-tiszai armentesítő társulat igazgatósága s az eljárással megbízott küldöttség tagjai ezen határozat kiadásával értesítettnek.

S.-a.-Ujhely, 1890. október hó 29-én.

Matolay Etele, alispán.

1-3

mint a közg. biz. h. elnöke.

1885. kb. sz.

Zemplénvármegye alispánjától.

Hirdetemény.

A nmságu kereskedelemügyi m. kir. ministerium október hó 3-án 59652. sz. alatt kelt intézvényével az alsó-szabolcsi tiszai armentesítő társulat által védgátjai megerősítése céljából T.-Lucz község határában elfoglalandó földterületekre a kisajátítási eljárást elrendelve, a kisajátítási eljárás megindítására Horváth József tb. főjegyző elnöklelte alatt Vitányi Bertalan biz. tag, Matolay Béla. járási főszolgabíró és Somossy Sándor tb. aljegyzőből álló bizottság küldetett ki, s az eljárás hatánapjául 1890. évi november hó 17-ik napjának d. e. 10 órája szükség esetén folytatólag a következő napok tüztettek ki T.-Lucz község határában. A kisajátítási terv és összeírás egyik példánya pedig az 1891. 41. t. c. 34 §-a értelmében T.-Lucz község házánál tétetett ki közzésmelére.

Miről a kisajátításnál érdekeltek az 1881. 41. t. cikk 34 §-a értelmében azon figyelmeztetéssel értesítettnek, hogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekeltek közül senki sem jelen meg.

S.-a.-Ujhely 1890. október hó 27-én.

Matolay Etele alispán.

3-1

mint a közg. biz. h. elnöke.

1149. sz. 90.

Pályázat.

Zemplénvármegyei Mező-Zombor község képviselő testületének hozott határozata szerint, egy szülészni állomás rendszeresítése elhatározotván: felhivatnak mindazon szülésznök, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy jó bizonyítványt, szülészni oklevéllel felszerelt folyamodványokat f. évi december hó 1-éig nevezett község előjáróságánál beadhatják, a később érkezett folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

A szülészni évi javadalmazása: 20 ft kész pénzfizetés és minden szülési esetenél 2 ft, mely évenként 140 frtra tehető.

Mező-Zomboron, 1890 október 29.

Hubay Miklós,

jegyző.

Halász György,

főbíró.

Egész selyem nyomott Foulardok 1 frt 20 krtól
3 frt 90 krig
(körülbelül 450 különböző szinben) öltözet és darabonként
vámmentesen szétküld **Henneberg G.** (cs. és kir. udvari
szállító) gyári depója Zürichben. — Minták póstaforul-
tával. — Levelek 10 kr. portóval.

Szerkesztőségi posta.

F. M. urnak. Tudósítását köszönjük s alkalomadtán
jövendőre is kérjük.
M. GY. urnak. Paris. Lehetőleg a jövő számban és
egyszerre.

Felelős szerkesztő:

DÓKUS GYULA.

Főmunkatárs: **DONGÓ GY. GÉZA.**

Kiadótulajdonos: **ÖZV. BORUTH ELEMÉRNE.**

Tk 223

Árv

közhirre
Schlach
kekövet
kir. tör
Barkó k
József
azon lev
hrsz. al
a, felve
bírói ár
gatlano
kor Bar
kikiáltá

10%,-át
ben, va
számító
delet 8-
kezéhez
ben a k
állított

könyvi

Tk 213

közhirre
Rosenb
tökeköv
ujhelyi
tén levé
sz. tjvk
az ezen
blüth M
forint 5
delte é
ember
járásbir
tartandó
alól is

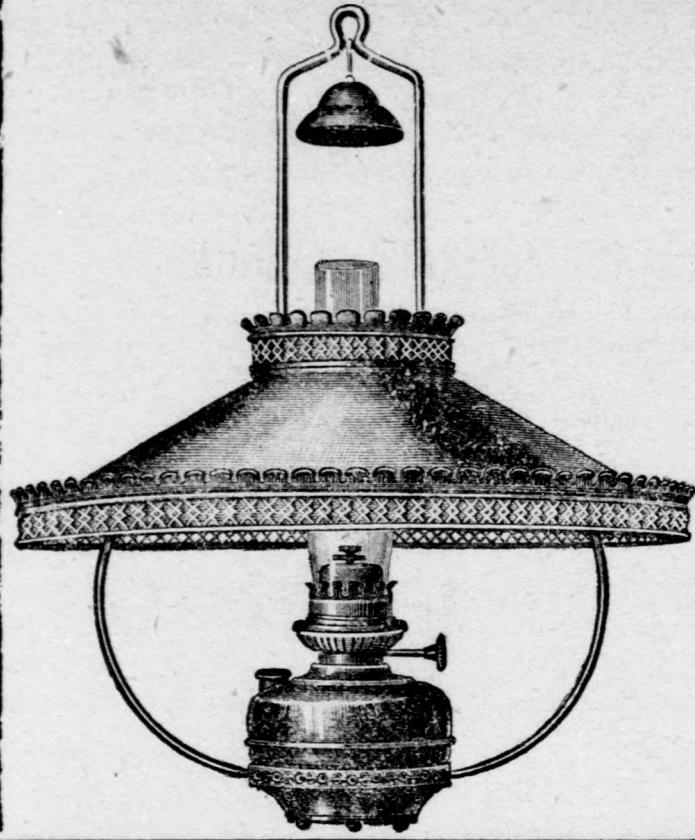
10%,-át
LX. tv
évi nov
teri ren
kiküldő
értelmé
séről k
hatóság

Sírkövek újabb tervzése

SZÓLLÓSY SÁNDOR

üveg-, porcellán, china-ezüst-, lámpa- és konyha-
eszközök raktára

S.-A.-UJHELYBEN

ajánlja dúsan felszerelt raktárát Dittmár-
féle asztali- és fali-lámpákban, ivó készleteit
állandó, metszett és préselt üvegekben, por-
cellán kávé, thea, mocca, mozdó és asztali
készleteit, majolika csemege-tányérok, állandó
és virágvázák, chinai ezüst evő-eszközök,
vaj- és cukortartók, kenyér-kosara kgyertya-
tálczák, — alpakka és Steier evőeszközök,
tartók, kompótos tálak, eczet-olaj tartók és
Siderolith figurák, vázák, fali tányérok, ké-
pek, virág-cserepekben. Különféle dísz tárgyak
fatálcák és konyha felszerelési cikkek.

Valódi amerikai császár-olaj
nagy raktára.

Tk 2234. sz. 1890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság
közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak
Schlachta József végrehajtást szenvedő elleni 27 frt 89 kr. tő-
kekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi
kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbíró) területén lévő
Barkó község határában fekvő barkói 94. sz. tjkvben Schlahta
József nevén álló az A. I. 1—14. sorsz. a. foglalt hely, azon
lehető 80. öi. sz. házzal és külsőség 548 ftban, az A. + 532.
hrsz. alatt felvett szőlő 86 ftban és végül az A. + 436/9. hrsz.
a. felvett szőlő 78 ftban ezen megállapított kikiáltási árban
bírói árverés alá bocsátatnak és hogy a fennebb megjelölt in-
gatlanok az 1890. évi november hó 19-ik napján d. e. 10 óra-
kor Barkó község házában megtartandó nyilvános árverésen a
kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserének
10⁰/₁₀₀-át, vagyis 54 ft 80 krt, 8 ft 60 krt és 7 ft 80 krt készpénz-
ben, vagy az 1881. LX. tvcikk 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881. évi nov hó 1-én 3333. sz. a. kelt i. m. ren-
delet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmé-
ben a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről ki-
állított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró, mint telek-
könyvi hatóságnál, 1890. évi augusztus hó 12-ik napján,
Lehoczky, kir. albiró.

Tk. 2130. sz. 1890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság
közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak
Rosenbluth Markus végrehajtást szenvedő elleni 50 ft 09 kr.
tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-
ujhelyi kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbíró) területén
lévő Homonna nagyközségben fekvő, a homonnai 313/a.
sz. tjkvben A + 1. sor, 393/b. hr. sz. a. foglalt belsőség s
az ezen belsőségben épült 172. sz. ö. i. számú házból Rosen-
bluth Markuszt fele részben illető jutalékra az árverést 910
forint 50 krban ezen megállapított kikiáltási árban elren-
delte és hogy a fennebb jelölt ingatlan az 1890. évi no-
vember hó 10-ik napján délelőtt 10 órakor a homonnai kir.
járásbíró, mint tkkvi hatóság hivatalos helyiségében meg-
tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron
alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becserának
10⁰/₁₀₀-át, vagyis 91 frt 05 krt készpénzben, vagy az 1881. évi
LX. tvc. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881.
évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminis-
teri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a
kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a
értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-
séről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró mint telekkönyvi
hatóságnál 1890. augusztus hó 6-án.

Lehoczky,
kir. albiró.

Róth Bernát

vaskereskedő és bortermelő
S.-a.-Ujhelyt.

Van szerencsém a nagyérdemű közön-
ség becses tudomására hozni, hogy saját
termésű aszu és szomorodni boraimat alant
jegyzett árakon árusítom el, u. m.:

**Szomorodni borok régiék és
finomak literenkint 55 krtól 90
krig.**

**Aszu borok régiék és nagyon
finomak palaezkonként 1 ft 20
krtól 2 ft 20 krig.**

Magamat a tisztelt közönség pártfogá-
sába ajánlva, maradtam

kiváló tisztelettel
Róth Bernát.

12—

Tk. 1694. sz. 1890.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kir.-helmecezi kir. járásbíró, mint telekkönyvi ha-
tóság közhírré teszi, hogy Liebman Mihály végrehajtónak,
Schvarcz Ignác végrehajtást szenvedő elleni 300 ft tőkekö-
vetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi
kir. törvényszék a (kir.-helmecezi kir. járásbíró) területén
lévő Karos községben s határában fekvő a karosi 4. sz. tjkvben
(121—123) hr. sz. a. foglalt belsőségből a 4. öi. sz. házból
Schvarcz Ignácot illető fele rész 413 ft, — a karosi 71. sz.
tjkvben A. I. 1—4. és 6—9. sor sz. alatti külirtokból ugyanőt
illető felerészre 306 ft, s a karosi 76. sz. tjkvben 542/b. s
324/b./2. hr. sz. a. ugyancsak Schvarcz Ignác nevén álló in-
gatlankra az árverést 8 ftban ezen megállapított kiki-
áltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok
az 1890. évi november hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor
Karos község házában megtartandó nyilvános árverésen a
megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becserának
10⁰/₁₀₀-át vagyis 41 ft 30 krt illetve 30 forint 60 krt s illetve 8
forintot készpénzben, vagy az 1881-ik LX-ik törvényzikk
42. §-ában jegyzett árfolyammal számított és az 1881. évi
november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminis-
teri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött
kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében
a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított
szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kir.-Helmecezen, 1890. évi június 20-án.
Szedlák, kir. albiró.

Fischer és Heidelberg-féle Creolin

biztos szer járványos száj- és körömbaj ellen.

Jutányos áron kapható:

Reichard Testvéreknél

S.-a.-Ujhelyben.

„Állomást keresők utasítója“

című fontos közleménnyel jelent meg az
„Ellenőr“ első számú füzeté. Ara 40 kr
Az állomást, kölcsönt keresők és házasa-
ságot kötni kívánók speciális közlönye. Ezen
szám is közöl számos üresedést stb. Meg-
rendelhetni az „Ellenőr“ kiadóhivatalában,
Budapest, IV. Vármege utca 3. 3—6

247. sz./1890.

Árverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. c.
102. §-a értelmében ezzel közhírré teszi, hogy a szerencsi
kir. járásbíró 2979/p. 1890. számú végzése által Zimmerman
Lipót szántói lakos javára Kula József és Patz Márton ellen
190 ft tőke, ennek 1890. július hó 13-ik napjától számítandó
6% kamatai és eddig összesen 48 ft 90 kr. perköltés köve-
telés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bi-
róilag lefoglalt és 341 forintra becsült hábitörök, eszkö-
zök, 10 köb árpa, 2 ártán, 1 tehénből álló ingóságok nyil-
ványos árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a szerencsi kir. járásbíró 3323/p. 90.
sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis
Mádon, Kula József lakásán leendő eszközökre 1890-ik év
november hó 7-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitü-
zetik és ahhoz a venni szándékozik ezenel oly megjegyzés-
sel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen,
az 1881. évi LX. t.-cz. 207-ik §-a értelmében a legtöbbet
igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingo-
sok vételárából végrehajtató követelését megelőző kielégítettség
tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban esz-
köztetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem
tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig
alólikt kiküldőnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval
bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság táb-
láján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Szerencsen, 1890. évi okt. hó 21. napján.

Hegymeghy László,
kir. bir. végrehajtó.

TK. 2163/1890. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A homonnai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság
közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak
Neuwirth Jakab végrehajtást szenvedő elleni 24 frt 35 kr. tőke-
követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi
kir. törvényszék (a homonnai kir. járásbíró) területén lévő
Cziróka-Hosszúmező község határában fekvő, a cziróka-hosszú-
mezői 142. sz. tjkvben A. I. 2—19. hr. sz. a. foglalt ingat-
lanból 1/10-od részben Neuwirth Jakab mihályi lakos végre-
hajtást szenvedett illető jutalékra az árverést 640 ftban ezenel
megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb meg-
jelölt ingatlan az 1890. évi november hó 24-ik napján
d. e. 10 órakor Cziróka-Hosszúmező község házában megtar-
tandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul
is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan bec-
sárának 10⁰/₁₀₀-át, vagyis 64 forintot készpénzben, vagy az 1881.
LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt
igazságügyi minis-teri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadék-
képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az
1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a
bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elis-
mervényt átszolgáltatni.

Kelt Homonnán, a kir. járásbíró mint tkkvi hatóság-
nál 1890. évi augusztus hó 13-ik napján.

Lehoczky, kir. albiró,

Csődtömeg eladás.

Ifj. Schvarcz Lajos csődügyében a választ-
mány a csődtömegben 1—417. tételszámok alatt
összeirt 3954 ft 89 krra becsült rőfösáru cikkek
tömeges és ajánlat utján eladását határozta el,
minélfogva felhivatnak venni szándékozik, hogy
zárt írásbeli ajánlataikat 300 ft bánatpénz kapcsán
1890. évi november hó 15-ik napjáig alólikt tömeg-
gondnoknál nyujtsák be.

A beérkezett ajánlatok felett a választmány
8 nap alatt fog határozni és akinek ajánlata el-
fogadatik, köteles lesz az erről szóló értesítő
levélnek postára tételétől számított 8 nap alatt a
bánatpénz levonása után még hátralékos vételárt
bánatpénzének különbeni elvesztése mellett alól-
írott tömeggondnok kezéhez lefizetni.

S.-a.-Ujhely, 1890. évi november hó 1-én.

Dr. Haas Bernát,
ügyvéd,
csődtömeggondnok.

Sirkövekre feliratok vése és aranyozása

SIR-EMLÉK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Fütczán, a „Vörös ökör“ vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,
GRANIT, SZIANIT
és homokkő sirkövet.

Tisztelettel

BURGER ADOLF

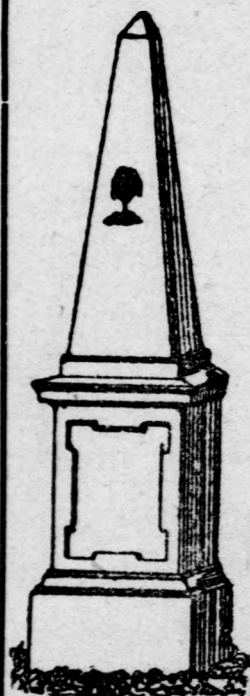
vállalkozó.

21—

Sürgőnczim:
Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldetik.

Sirkövek újabb tervezése

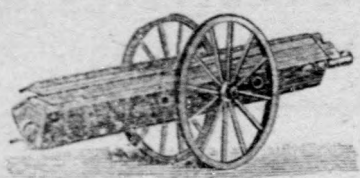

Jutányos áron készíttetnek.

FLEISCHER és TÁRSA

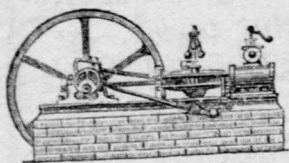
gépgyára és vasöntője Kassán, Eperjesi-út 6. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával, czélszerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

Sorvető és szóróvető gépeket.
Szecs-kavágókat, kézi v. járgány hajtásra
Répvágókat és tengerimorzsolókat.
Olajsajtókat és olajmag pörkölöket.
Örlő- és daráló malmokat.

Továbbá minennemű szivattyukat, gőz gépeket és gőzkazánokat, Szeszgyár-berendezéseket, m. p. Henze-főzők, kavaró-készülékek, maláta- és burgonya-zuzókat stb.

Gépgyárunkban gyártmányainknak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan s bizományi raktárt**

BEHYNA TESTVÉR uraknál **S.-A.-UJHELYBEN.**

Gardasági gépeink képes-, valamint öntődénknak gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.

1-6

Hirdetmény.

Alólirott ezennel köztudomásra hozom, mely szerint a Rákóczi-utcában fekvő s Demién árvák tulajdonát képező ház szabad kézből eladatik; venni szándékozók kéretnek zárt ajánlataikat alólirotthoz folyó évi november hó 15-ig Lasztóczra (u. p. Legenye-Mihályi) benyújtani

2-2

Köztvélyessy István.

Eddig még fölülmulhatatlan.

Maager V.-féle

valódi tisztított

DORSMÁJOLAJ

Maager Vilmostói, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarna érni.

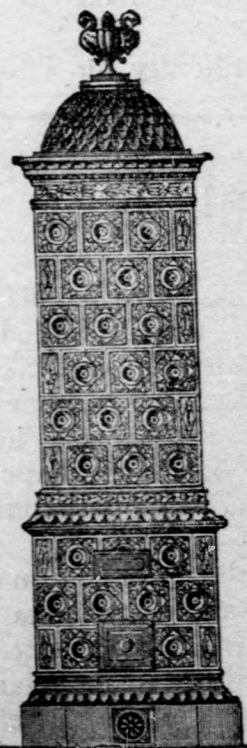
Egy üveg ára 1 frt, egy üveg fehér 1frt 50 kr. Kapható a gyári raktárban Bécsben III. kerület Heumarkt 3., valamint az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszer-tárában.

Sátoralja-Ujhelyben: csak Zl'nszky J. ur gyógyszer-tárában.

3-24

Valódi

krakói cserépkályháimat

a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlja van szerencsém ezennel jelenteni, hogy krakói gyáram ezeknek készítését ujonnan **tökélyesbítette**, hogy így, a már eddig is **kitünő** minőség, **szépség** és **páratlan jószágért** kiérdemelt országos jó hírnevét ezentul is annál biztosabban fenntarthassa.

Sikerült továbbá, egy más ha sonrangu tiszta tűzálló (Chamate) agyag készítményeinek eladását átvenni, a honnan ugyanis a kékre márványozott s **nem** elegendő izléses kályhák helyett a **másodosztályu fehér kályhák**at igen jutányos árakban szállíthatom.

Megrendeléseket kérek **Reichard Mór** és **fia** urak vagy **Thoman Vilmos** urhoz S.-a. Ujhelyben vagy hozzám beküldeni.

Legmélyebb tisztelettel

Linkesch Samu özv. Eperjes.

Képes árjegyzékek és mintacserepek bérmentve.

21-30

Weisz Bertalan butor- és épület-asztalos
S.-a.-Ujhely (Kis-piacz).

Van szerencsém a n. érdemi közönség becses tudomására hozni, hogy néhai édes atyám Rákóczi-utcai

butorraktárát és asztalos műhelyét

által vettem, a kor igényének megfelelően berendeztem és felszereltem.

Minek folytán **asztalos műhelyemet** e szakba vágó **butor- és épületfa** munkálatok elkészítésére ajánlani bátorokodom, dus választéku

butor, éro és fakoporsó RAKTÁRAM

új berendezése pedig az e tekintetbeni szükségletek előnyös kielégítésére fog szolgálni.

Megbízások gyors és pontos eszközlését, szolid és tartós kivitel, versenyképes árszámítást ígérve, vállaltom támogatását kérve maradok

mély tisztelettel

Weisz Bertalan.

10-10

Ö CSÁSZÁRI és APOSTOLI KIRÁLYI FELSÉGÉNEK
1889. ápr. 12-én kelt legfelső elhatározása folytán ezennel megindítottatik a

XV. MAGYAR KIR. ÁLLAMSORSJÁTÉK,

melynek tiszta jövedelme

a „Fehér kereszt” egyesület, a budapesti szünidei gyermektelep egyesület, a „Mária-Dorottya” egyesület, a nagybányai jótékony nőegylet, a székelyföldi iparmúzeum, az országos községi és körjegyzők árvaháza, a borsodmegyei nőegylet miskolci árvaháza, a vagyontalan hivatalnokok özvegyei és árvái részére alakítandó alap, a magyar hírlapírók nyugdíjintézete és végre a zágrábi országos siketnéma intézet javára fog fordítottani.

E sorsjáték összes, 6767-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint **160,000 forintra rugnak, és pedig:**

1 főnyeremény	60,000 frttal	4 1/2%-os adómentes magyarországi földterület-mentesítés kötvényben	200 nyer. egyenk. 50 fttal 10000 ft	készpénzben
1 nyeremény	10,000 frttal			
5 nyer. egyenk.	1000 frttal, 5000 ft			
10 „ „	500 frttal, 5000 ft			
50 „ „	100 frttal, 5000 ft			

A huzás visszavonhatatlanul 1890. évi decz hó 13-án történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók: a lottó-igazgatóságnál Budapesten, (Pest, fővámház, félemelet, hova a megrendelt sorsjegyek ára postautalvány mellett előre beküldendő; valamennyi lottó-, só- és adóhivatalnál; a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Mercur”-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegytároló közegnél.

Budapest, 1890. október 1-én.

Magyar kir. lottó-igazgatóság.

1-4

BERCZIK NÁNDOR

asztalos mester S.-a.-Ujhely

Vanszerencsém b. tudomására hozni, hogy Sátoralja-Ujhelyben a volt tűzoltó-örtanya helyiségében levő

asztalos-műhelyemet

a kor kívánalmainak megfelelőleg berendezve és felszerelve megnyitottam.

Budapesten az első rendű gyárakban nyert szakismereteim, valamint az ottani ipar rajziskola építészeti osztályánál 6 éven át nyert tanulmányaim alapján felvállalok és készítek mindenemű **épület- és bútormunkákat; a legújabb divatu rajz- és készminták bemutatása mellett.**

Munkáim jótállás mellett a **legjutányosabb** árakban lesznek számítva és a **legpontosabb** kiszolgáltatást ígérve maradtam

kiváló tisztelettel:

Berczik Nándor,

asztalos mester.

9-10